

FEBRER-MARÇ 2007

60 ANYS De Festa

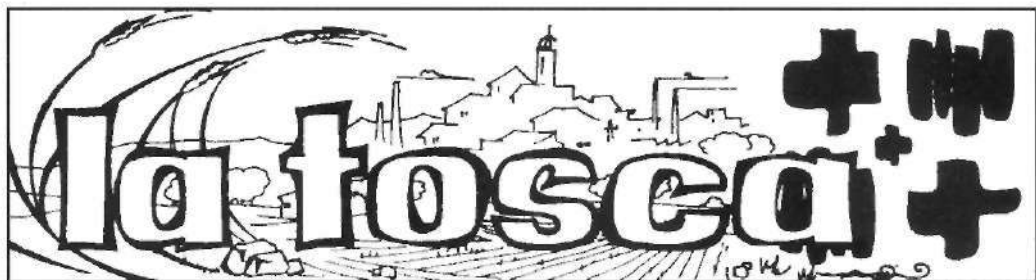

El banderer i els administradors de Sant Antoni durant els Tres Tombs d'enguany (28 de gener)

"la Caixa"

**CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA**

índex

Editorial	3
Pluviomètrica	4
Vida municipal	5
Un fet de nova notícia (?)	6
El Moianès fa cent anys segons «El Pla de Bages»	
Febrer-Març de 1907	8
U«hermano» Pau	9
Contracte d'aprenent (1946)	10
Experiències de la presó: Altres centres penitenciaris	11
Vint-i-cinc anys dels Avets	14
La catedral del glaç	17
Hospital-Residència	18
L'Espelai	19
Festa major d'hivern	20
Dos Turons	22
Premi milionari a Moià	24
Biblioteca	25
Festival solidari	26
Publicacions	27
Pensaments caçats al vol	29
Pàgines de l'institut	30
Necrològiques	33
Noticiari	35

DIPÒSIT LEGAL B-4501-1983

MOIÀ

FEBRER-MARÇ 2007

Any 61 Núm. 667-668

Redacció: Joies, 11, tel 93 820 81 36

Impressió: Winihard Gràfics, Moià

Fotografies: Renom, J. Soler,

Arxiu Alsina i particulars

LA TOSCA es membre de TAssociació
Catalana de la Premsa Comarcal

LA TOSCA a INTERNET:

<http://www.latosca.org>

latosca@latosca.org

BLANC I NEGRE

amb aquest títol no ens referim pas a fotografies o pel·lícules, sinó a aspectes de la vida del nostre poble que són agradables, fecunds, positius, i a altres que són molestos, estèrils, negatius. En aquest editorial voldríem remarcar, d'antuvi, alguns fets del primer tipus.

En primer lloc, que enguany s'escau el centenari de l'observatori meteorològic de l'Escola Pia de Moià. És una efemèride que ens consta que serà documentada oportunament pel nostre estimat col·lega «Modilianum». Des d'ací ens limitarem a dir que es tracta d'un servei de gran valor que els pares escolapis han fet a la nostra vila i a la ciència. LA TOSCA s'honora de publicar, cada mes, les dades meteorològiques que ens ofereixen, puntualment, els benemèrits religiosos calassencs. Mereixen la felicitació i l'agraïment de tots nosaltres.

En segon lloc, ara pel març s'escau un altre centenari: el de l'arribada de l'electricitat a Moià. També suposem que «Modilianum» ja ho tractarà adientment, però des d'aquesta pàgina ens avancem a valorar aquest fet que, sens dubte, marca l'inici de la modernitat a la nostra vila.

Un tercer aspecte agradable de la vida moianesa que un dia o altre haviem de remarcar és el de l'existència d'una sèrie d'establiments comercials que tenen gran cura a guarnir els seus aparadors segons les diferents èpoques de l'any. Creiem que destaca, en aquest sentit, Cal Maties. A aquesta botiga i a les altres que ens alegren la vista tan gentilment, una agraïda felicitació.

I acabem apuntant, ai las!, un aspecte negre de la vida moianesa, que recentment ha adquirit encara més virulència. Ens referim a les pintades que empastifen moltes façanes de la vila. És evident que es tracta d'un acte totalment incívic, tant si es fa per simple divertiment com si es fa per protesta o reivindicació. En aquest darrer cas, tampoc no té raó de ser en una època en què tothom té maneres civilitzades d'expressar les seves opinions i fer sentir la seva veu. Fem una crida als «grafitaires» perquè reflexionin i perquè s'adonin que aqueixa pràctica és totalment inacceptable. Un poble cívic i madur no pot tolerar semblants agressions a la bona convivència.

ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA DE L'ESCOLA PIA DE MOIÀ

LATITUD 41°48'53" N - LONGITUD 2°5'44" E - ALTITUD 741 m

Gener 2007

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	14	-1	6'8	6	-	4	W	-	
De l'11 al 20	18	-1	8'4	6	2	2	W	-	
Del 21 al 31	16'5	-6	3'9	4	3	4	W	6'7	6'7

Carles Illa i Casanova té establerts els següents serveis d'informació meteorològica per internet:

MeteoMoia: <<http://www.elmoianes.net/meteoMoia.htm>>

Visió del temps en directe: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam.htm>

Fotografia actualitzada sobre el temps: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam_Foto.htm>

Escorxador Comarcal del Moianès

Zona Industrial
Avda. del Prat, s/n
08180 MOIÀ

Tel. / Fax 93 820 80 84
Mòbil 608 44 21 87
Partic. 93 830 09 20

Ple extraordinari del 23-1-2007

S'aproven les tarifes municipals aplicables a infraccions de trànsit i a sancions en relació a denúncies realitzades dins l'àmbit municipal, en un percentatge del 55% de la tarifa màxima legalment establerta.

Ple extraordinari del 19-2-2007

S'aproven les bases de la convocatòria de concurs oposició per a la provisió de dues places d'agent de policia.

Igualment, s'aprova donar el nom de *carrer de Josep Elies (1)*, al nou vial que vas des del c/ de Jacint Icart fins al c/ de Sant Pere travessant el c/ de Sant Andreu i confluint amb el c/ de Sant Jordi.

El consistori es dona per assabentat de la renúncia formal del Sr. Jordi Auñet i Puig com a regidor de l'Ajuntament de Moià.

Més notícies municipals

Per completar l'anterior informació, rebuda de l'ajuntament, copiem del diari manresà «Regió 7» els titulars d'una sèrie de notícies referents a la vida municipal moianesa:

-24-1-2007: «Un regidor de Moià dimiteix després de retirar-se del ple un polèmic tema urbanístic. Una setantena de veïns contraris al creixement de la població van assistir a la sessió plenària».

-25-1-2007: «El regidor dimissionari de Moià diu que plega perquè discrepa del creixement urbanístic. L'alcalde, Josep Montràs, reusa de fer "ni un sol

comentari" sobre la dimissió i la situació del govern». «El futur urbà de Moià», editorial del diari en què, arran de la dimissió del regidor Jordi Autet, diu que Moià és «un dels pobles de la zona del Moianès que més ha crescut», i acaba afirmant: «La singularitat de Moià no tindria sentit amb una urbs de 20.000 habitants i menys si aquest increment es produeix en pocs anys. La racionalitat, l'equilibri, el valor de l'espai agrícola i natural han de ser presents en l'horitzó dels dirigents moianesos, tant els que hi ha ara com els que vinguin a partir de les pròximes eleccions del 27 de maig».

-3-2-2007: «Les entitats contra el creixement de Moià convoquen una concentració».

-11-2-2007: «Recullen 800 signatures a Moià contra el creixement desmesurat del municipi».

-13-2-2007: «Francesc Torres torna a encapçalar la llista del grup MAP-ERC a Moià».

(1) NOTA DE LA REDACCIÓ.- Josep Elies (o Elias) i Verdaguer va néixer a Moià l'any 1690 i morí a Madrid l'any 1771. És un eclesiàstic cèlebre per la seva activitat de compositor i organista, desenrotllada a Barcelona i a Madrid. Però, en relació a Moià, li hem d'agrair la col·lecció de pintures que va llegar al cambril de la nostra església parroquial (ell era membre nominal, no resident, de la Comunitat de Preveres de Moià) i que ara són (les que es van salvar de les vicissituds bèl·liques) al Museu Comarcal de Can Casanova. Per a més informació, vegeu: *Gran enciclopèdia catalana, Diccionari d'història eclesiàstica de Catalunya i «Modilianum»*, núm. 28, juliol 2003.

UN FET DE NOVA NOTÍCIA (?)

Sempre havia llegit que, una vegada Barcelona hagué capitulat el 12 de setembre de 1714, els amics més propers a Rafel Casanova i Comes -donat el seu estat de prostració física, havent resultat ferit de consideració el dia anterior- aconseguiren d'inscriure'l com a difunt en el registre de l'Hospital de la Santa Creu i que, uns quants dies més tard, el traslladaren en secret a Sant Boi de Llobregat, a la casa pairal de la seva esposa, Maria Bosc i Barba (1). La resta de la biografia del darrer conseller en cap és prou coneguda i no constitueix pas l'objecte d'aquest article.

Certament, em semblava un xic simplista aquesta versió dels fets, ja que, tenint en compte el rigor de la subsegüent repressió filipista -que àdhuc es valgué de delators-, no era gaire entenedor que la primera autoritat de la Barcelona austriacista aconseguís de fer-se escàpol amagant-se a la casa dels Bosc, a quatre passes de la capital catalana.

Fa uns quants mesos, el meu bon amic, el professor Joan Gonyalons i Seguí, em relatà un fet del qual havia tingut referència, allà pels anys seixanta, tot parlant amb alguna persona pertanyent a l'antiga família dels barons de Jafra, amb casa a Sant Boi de Llobregat i propietats rústiques al Garraf.

Segons aquesta versió, el baró de Jafra, home de significada militància

borbònica, hauria acollit, de bell antuvi, el nostre heroi en una finca que posseïa al carrer de l'Hospital de Barcelona. I fou uns dies o unes setmanes més tard que el baró disposà el trasllat de Casanova a Sant Boi, però no a la llar dels Bosc, sinó en un palauet que els Jafra hi tenien, prop de l'església parroquial. El viatge es féu ajaçant el fugitiu al fons de les estores d'un carro i colgant-lo d'objectes i mercaderies de força volum i poc pes; el camí no devia ser fàcil, en restar oberta la ferida. I després, en una data imprecisa entre els anys 1714 i 1719, l'antic conseller en cap s'instal·laria, mig d'amagatons encara, a can Bosc, aleshores ja propietat del seu fill gran, Rafel de Casanova i Bosc. Donem la referència de 1719 perquè, al llarg d'aquest any, el màxim dirigent polític de la resistència catalana de 1714 pogué ja -probablement acollint-se a una amnistia parcial- fer-se veure a Barcelona, on tornaria a exercir l'advocacia.

Aquest relat em sembla més lògic que el comunament acceptat, i d'una major congruència amb la realitat històrica del moment. En cas de confirmar-se, tindria, a més, un valor afegit: el d'un home i una família que saberen posar l'honor i l'amistat per damunt d'importants desavinences polítiques. I és que, potser, en part, té raó la historiadora Núria Sales (2) en afirmar que, en els primers moments de l'adhesió catalana a la causa austriacista, hi hagué catalans que van romandre lleials al primer Borbó, no per manca d'amor a les constitucions i llibertats del

Principat, sinó perquè feien qüestió de consciència de la fidelitat jurada a Felip V en les Corts de 1701-1702. Sense fer nostres totes les tesis de la professora Sales, cal reconèixer que aquest és un tema complex, que requereix major discerniment del que fins avui li ha estat dedicat.

M'ha semblat oportú fer-me ressò del que m'explicà l'amic Joan Gonyalons perquè ho crec innovador, essent així que no n'he trobat cap traça ni en Rovira i Virgili, ni en Ferran Soldevila, ni en S. Albertí (3). I, si bé he de confessar que no he consultat les *Narraciones históricas* de Francesc de Castellví i Obando, penso que tampoc no hi trobaríem petjada d'aquest fet, atès que Albertí, en el seu exhaustiu estudi, ho hauria recollit. Per part meva no dono pas el tema per tancat, i ja he iniciat, en la mesura de les meves possibilitats, gestions encaminades a escatir-ne l'autenticitat i l'abast.

Per cloure aquesta senzilla col·laboració en la veterana revista moianesa LA TOSCA, em sembla adient donar alguna breu notícia de la baronia de Jafra. Sabem que, com a jurisdicció senyorial, girava entorn del castell de Jafra (Garraf), que en el segle XVI la baronia pertanyia als Bertran i que, més tard, passà, per enllaços matrimonials, als Catà, Martí, Papiol (1717) i Torrents (1817) (4).

Del castell de Jafra en tenim dades a partir del segle XII. Al llarg dels segles XIII i XIV llurs senyors havien estat, en alguna ocasió, jutges o batlles reials de

Vilafranca del Penedès. En el segle XIV posseïen ja el títol de barons (5).

Ramon M[§] RODON I GUINJOAN

(1) S. ALBERTÍ, *L'Onze de Setembre*, Albertí Editor, Barcelona, juliol 1964, pp. 399-400.

(2) Núria SALES, *Els botiflers (1705-1714)*, coll. Episodis de la Història, núm. 250, Rafael Dalmau Editor, Barcelona 1981.

(3) Antoni ROVIRA I VIRGILI, *Història de Catalunya*, continuació, a partir del segle XVII, per Jaume Sobrequés i Callicó i col·laboradors, vol. VIII, Ed. La Gran Enciclopèdia Vasca, Bilbao 1979, pp. 570-572. Ferran SOLDEVILA, *Història de Catalunya*, Editorial Alpha, Barcelona 1963, p. 1162.

(4) *Gran enciclopèdia catalana*, vol. XIII, setembre 1998, p. 205, s.v. Jafra.

(5) *Els castells catalans*, Rafael Dalmau Editor, Barcelona 1971, pp. 947-948.

EL MOIANÈS FA CENT ANYS SEGONS «EL PLA DE BAGES» FEBRER-MARÇ DE 1907

5 de febrer de 1907

MOYA.- Es digne de lloanse l'acòrd pres pel «Círcol Industrial» (1) d'aquèsta vila, d'obrir una suscripció a favor d'una respectable persona eclesiàstica pera ajudaria a subvenir les seves apremiants necessitats. L'humanitari acord se sospenguí atenent a indicacions que's feren a la Junta del «Círcol». De tots modos la iniciativa ha sigut ben rebuda y elogiada.

- Els dies 2, 3 y 4 del actual se celebrà solemniament el tríduo de pregaries ordenades per l'Eccm. senyor Bisbe de la Diòcessis. Fou còm era d'esperar una festa lluidíssima. Predicà l'eloqüent orador sagrat Rnt. Josep Cortés, Capellà del Convent de Sagramentàries de Vich. Entre la nombrosa concurrència, s'hi veyen en sa majoria els trèscènts congregants del Apostolat de l'Oració y del Sagrat Còr de Jesús.

26 de febrer de 1907

«De eleccions»

[...]

Castelltersol. - Aquest districte s'adjudicarà a un catalanista catòlic, retirant-se'l senyor Pons. El candidat segur es dòn Lluís Ferrer-Vidal y Soler (2).

**Transcripció i notes:
Jaume CLARA I ARISA**

(1) El Círcol Industrial, situat al carrer de la Cendra, era presidit pel metge Josep Claveria. Aquest mateix any 1907 canviaria el seu nom pel de Casino de la-Uiga Defensa de l'Arbre Fruiter.

(2) Lluís Ferrer-Vidal i Soler (1861-1936), industrial i home de negocis. Entre altres càrrecs ocupà la presidència de la Caixa de Pensions entre 1904 i 1936.

GAS-OILS ROVIRA, S.L.

CALEFACCIONS INDUSTRIES
AGRÍCOLA

MOIA Avda. Zona Industrial. s/n
Tel. 830.12.25

AVINYO Antoni Pont, s/n
Tel. 838.72.78

CALDERS Crta. de Manresa Km. 18,4

1907 FEBRER-MARÇ

Campsa

L'«HERMANO» PAU

g em estat molts -potser tot Moià, en el seu moment- a tenir la sort de conèixer *Yhermano* Pau Roca, escolapi, i de parlar i riure amb ell. Era simpàtic, bon home, animat. Tractar-lo era una delícia. Venia sovint a casa, però ho feia més o menys a l'hora de dinar, i, amb sinceritat, deia:

-Jo haig de venir a aquesta hora, perquè en el garatge, amb cotxes i bicicletes, no m'hi trobo bé.

A l'hivern, en entrar deia:

-Renoï, fa un fred que pela, però haig d'aguantar.

Es posava rapè al nas i a vegades prenia cafè.

A propòsit d'ell, ens hem de referir a la nostra guerra, perquè hi va passar, com d'altres, les seves peripècies. Puc dir que va venir a casa de nit i es va quedar a dormir. L'endemà, ja de fosc, el meu pare va acompanyar-lo amb el cotxe cap al cantó de Vic i li va dir:

-Si el Comitè ens para, vostè fa el paper com si no sabés què diu. Jo ja m'espavilaré. "e.

Sí, sí. Ja varen veure el Comitè, i el meu pare va parar el cotxe com si hagués d'arreglar una avaria. Van dir-li:

-Què us passa?

I el pare devia dir el que li va semblar. Llavors pregunten:

-Aquest vell, on el porteu?

-Pobre home!, si no sap el que diu. Però el porto a Vic.

No els va passar res i el viatge va acabar bé, gràcies a Déu.

Després de la guerra, en què els revolucionaris havien destruït l'església de Sant Sebastià, l'escultor Camil Fàbregas, fill de Moià, i el seu germà Josep varen restaurar la imatge del sant i la vigília de la diada patronímica (20 de gener de 1941) va ser duta en processó des de l'església en runes fins al temple parroquial, on se celebrà un gran ofici i es cantaren els goigs. El pare Joan Comellas, escolapi, va fer un gran sermó i tothom estava emocionat. Doncs bé, com sempre, quan *Yhermano* Pau va venir a felicitar el meu pare, va dir-li:

-Tianet, sortosament encara tenim de gloriós patró sant Sebastià, però a la parròquia. Jo penso que serà com un rellogat.

Liduvina DAVÍ

Odontologia conservadora i estètica
Edodòncia i pròtesis
Odontopediatria
Ortodòncia
Cirurgia
Implants

Visites diàries de
dilluns a dissabte

CLÍNICA DENTAL MOIÀ

Dr. Lluís M. Anfruns i Serra / *Metge - Estomatòleg*

C/ Sant Josep, 33, 1r, 1a - Tel. 93 820 81 28

CONTRACTE D'APRENENT (1946)

El 31 de juliol del 2004, a l'edat de setanta-dos anys, va morir el meu marit Lluís Armadans i Bardala (e.p.d), paleta de vocació. Ens han quedat moltes fotografies i escrits que guardava sobre Moià, que ell coneixia pam a pam. Entre aquests records, figura el del seu poble imaginari que va construir quan tenia nou anys i que encara tenim en la memòria la gent de la seva generació, que el diumenge a la tarda l'anàvem a contemplar, tot passejant fins al Saiol, la seva casa nadiua, llavors separada del poble.

Són records especials per a nosaltres, però n'hi ha un que m'ha semblat interessant de mostrar-lo perquè es vegi la importància que tenia, ara fa uns seixanta anys, aprendre un ofici, en aquest cas el de paleta, que en Lluís va començar a catorze anys i que va acabar el dia 1 d'abril de 1949, havent-se complert tot el pactat tant d'una banda com de l'altra. Llavors ell tenia ja disset anys.

Oferim, doncs, el facsímil del contracte d'aprenentatge, amb data 1 d'abril de 1946, entre el contractista d'obres Jaume Orriols (conegut com «el Vador») i l'esmentat Lluís Armadans. També una fotografia d'un grup de treballadors de cal Vador, entre els quals (el més jove) en Lluís.

Marciana MONSECH I DAVÍ

CONTRATISTA DE OBRAS

Calle de Francisco Vinas, núm. 13

JAIME ORRIOLS

MOYÀ, 1 de Abril de 1946
Juan Armadans y su hijo Luis por una parte y Jaime Orriols constructor de obras por otra parte, hén convenido lo siguiente:
Luis Armadans se compromete en hacer el aprendizaje de albañil á las órdenes de Jaime Orriols ó persona que este autorice ó delegue.
Empieza el aprendizaje el día primero de Abril del año mil novecientos cuarenta y seis y terminará á los tres años justos. El primer año pagará Orriols por día que trabaje á sus órdenes DIEZ PESETAS; el segundo año DOCE PESETAS y el tercer año CATORCE PESETAS. Luis Armadans como garantía y cumplimiento de lo contenido, dejará de percibir una peseta por día que trabaje, que quedará anotado por duplicado, comprometiéndose Orriols en entregarle toda la que resulte de dicho depósito el día que Armadans el tiempo fijado.
Si por cualquier motivo bien justificado, yá sea que Orriols tubiese que despedirle por no cumplir, ó que Armadans marchase antes del tiempo convenido, renunciara padre ó hijo Armadans al cobro del depósito reserbedo durante todo el tiempo que ha trabajado en casa de Orriols

EXPERIÈNCIES DE LA PRESÓ: ALTRES CENTRES PENITENCIARIS

He intentat fins ara expressar breument certes experiències viscudes en alguns dels centres penitenciaris més importants a càrrec de la Generalitat de Catalunya. Em sap greu no haver pogut visitar la presó de Ponent, a Lleida. Resultava massa llunyana per a les meves possibilitats, encara que allí hi havia alguns reclusos que coneixia i amb els quals m'hauria plagut molt de poder continuar el contacte. Algunes cartes suplien aquesta manca de visites.

El fet del trasllat, per motius disciplinaris, d'algun dels presos coneguts, em va portar a visitar i conèixer les presons de Girona, Figueres i Tarragona. A Tarragona, només vaig anar-hi dos cops. En canvi, a Girona i a Figueres hi havia anat més vegades. Tant l'estructura del centre com el nombre de la població

reclusa d'aquestes dues presons no tenen res a veure amb les altres que visitava, encara que també hi havia saturació de persones.

La presó de Girona, situada als afores de la ciutat, en direcció a Sarrià de Ter i a prop del riu d'aquest nom, crec que és la més petita. No sé si arribaven a un centenar els presos que hi havia quan jo hi anava. Els interns que visitava s'hi trobaven força bé. El menjar, deien, era molt bo. Llàstima del pati, que era bastant petit i no podien bellugar-s'hi gaire. Les trobades amb els dos o tres reclusos que hi anava a veure les feia en un petit despatx que em deixaven. Molt poques vegades veia altres presos. Als funcionaris, quasi ni els veia. Se sentia molt poca fressa. Tot al contrari de la Model de Barcelona.

Entrada a la presó de Girona

Si no vaig equivocat, la presó de Figueres havia estat una caserna de soldats. Hi he estat quatre o cinc vegades i sempre per visitar el mateix pres, un xicot de Mataró que canviava de domicili penitenciari amb certa freqüència. Pel poc que hi vaig veure, em va semblar que era una presó una mica més gran que la de Girona i que hi havia un règim no tan rigorós com el de les presons més grans. Mai no vaig tenir cap dificultat per a poder parlar amb ell tota l'estona que necessitava.

La presó de Tarragona també té una estructura de caserna militar; no sé si ho havia estat. Fa la impressió que està situada en un lloc més cèntric que les de Girona i Figueres. Les dues vegades que vaig anar-hi va ser precisament per visitar un germà del reclús de Figueres. És un pres que ha passat per totes les presons de Catalunya i, en alguna, més de dues i tres vegades. Està tan acostumat

a viure emprisonat que veig molt difícil que pugui acostumar-se a una vida en llibertat. Tarragona és el lloc on m'he sentit més estrany i on he trobat més dificultats per a la visita.

Un altre dels centres penitenciaris on havia estat algunes vegades era la presó de dones de Wad-Ras, a Barcelona. Hi visitava dues noies que eren de la parròquia del Carme quan n'era el rector. Estaven recloses per motius diferents. L'una per estafa i robari a persones ancianes i l'altra per culpa de les drogues. És una presó no gaire gran. Quan hi anava no tenia ni tan sols un petit despatx per a poder parlar amb les internes. Aquest centre havia estat primer presó de joves i actualment només hi resideixen les dones que han de ser mares molt aviat o que fa poc que ho han estat o que tenen a càrrec seu fills petits. És l'única presó preparada per a aquestes situacions. Actualment

Josep Ma. Ferrer i Serra
Arquitecte

Plaça St. Sebastià, 6, 1r - 7a, 08180 MOIÀ
Tel. 93 820 80 21 Fax: 93 820 76 03
e-mail: arquitectura-ferrer@coac.net

també hi resideixen alguns dels presos en règim obert.

Amb aquest article dono per acabat el recorregut per les presons que he visitat. Més endavant parlaré de la presó que hi havia hagut a Mataró i on vaig començar el meu apostolat penitenciari en la segona meitat dels anys cinquanta del segle passat. En els pròxims escrits, però, penso referir-me a allò que és el més important dels centres penitenciaris» les persones.

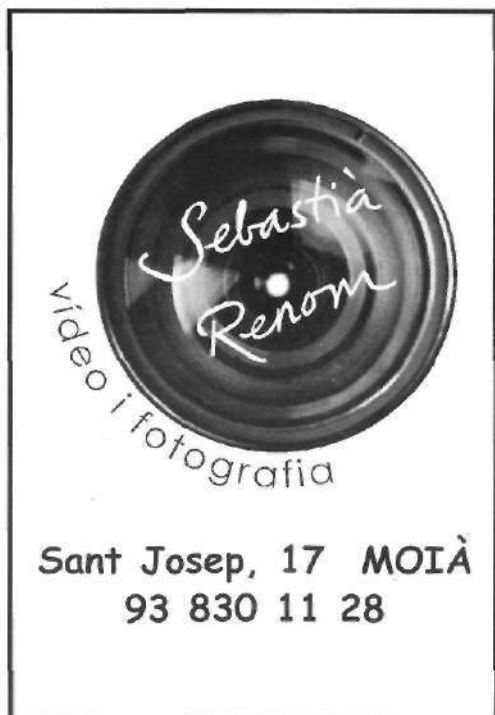
Permeteu-me, amics lectors, que acabi amb uns bonics versos del gran poeta espanyol Rafael Alberti:

*Carcelero, toma la llave:
que salga el presó a la calle.
Que vean sus ojos los campos
y tras los campos, los mares,
el sol, la luna y el aire.*

*Que vean a su dulce amiga,
delgada y descolorida,
sin voz... de tanto llamarle.*

Que salga el presó a la calle.

Josep M^s OLLER, escolapi

VINT-I-CINC ANYS DELS AVETS

ra ha fet vint-i-cinc anys, el 8 de desembre de 1981, es va obrir per primer cop la llar dels Avets. «Era una tarda molt freda del mes de desembre -explicava Lluïsa Morago el dia de la celebració- i la casa era gelada!» Però de ben segur que la il·lusió que porta l'inici d'un nou projecte tan engrescador feia superar el fred a la Margarida, en Jordi, la Lluïsa i la Teresa, els fundadors. Però aquella tarda freda de desembre no era pas l'inici de la història; tot s'havia anat forjant temps abans.

Tot va començar un estiu, a finals dels anys setanta, quan en Ramon Soler i la seva esposa Carme van marxar uns dies a la Comunitat de Taizé, a França. Allà van coincidir amb un grup de persones amb discapacitat de la comunitat de l'Arca de Trosly (França), amb qui van fer amistat. La família Soler els va convidar a passar les vacances d'estiu a la vila de Moià, i així ho van fer uns quants anys. Fou en aquestes estades que aquest grup va conèixer Mme. Renée Dupuy, una dona francesa, poetessa i música, que vivia a Moià. Mme. Dupuy hi va fer molta amistat i, en morir, va deixar la seva casa com a herència per tal que en poguessin fer ús persones amb discapacitat intel·lectual. Paral·lelament, al poble de Tordera (Maresme) s'havia fundat la comunitat del Rusc, per iniciativa del Dr. Pujol i la seva esposa, Teresa. Rosa Puigarnau i Julio Payàs, amb poders per a gestionar l'herència de Mme. Dupuy, es van posar en contacte amb la comunitat del Rusc i va ser llavors quan es començaren a fer els primers passos per tal d'obrir una nova llar a Moià, fins que, aquella nit freda d'ara fa vint-i-cinc anys, es va obrir la llar dels Avets.

A partir d'aquell moment, altres persones hi van ser acollides: la Maria Luisa, que encara avui viu a la llar, la Carme, l'Alejandra, la Juana... i moltes més, tant assistents com persones amb discapacitat, que han omplert de vida la llar durant aquest quart de segle. Poc després es va obrir un taller, L'Arc de Sant Martí. Els Escolapis, a la primavera de 1982, van cedir un espai perquè les persones amb discapacitat poguessin desenvolupar-hi les activitats laborals. En 1989, però, es deixaren els locals dels Escolapis i es llogà una casa prop del Saiol per tal d'utilitzar-la com a taller (casa que més endavant seria la llar de l'Olivera). Allà s'hi va treballar un temps, fins que, en 1992, gràcies a la permuta d'uns terrenys cedits per en Ramon Soler, es pogué construir i inaugurar l'actual taller, a la carretera de Manresa. La comunitat anava creixent i, dos anys després, en 1994, s'obrí la segona llar, L'Olivera.

És impossible d'anomenar totes les persones i entitats de Moià que han estat presents al llarg de la vida de la comunitat. Molta gent de Moià tenim records vinculats a algun moment d'aquesta història. La història dels Avets forma part de la història de la vila de Moià i la seva gent. I d'això n'hem d'estar ben orgullosos i contents. Però també és cert que no tot han estat flors i violes i que s'han viscut etapes molt difícils, de gran fragilitat. La vida ens porta tongades de tots colors, però l'esforç i la constància de moltes persones han fet possible superar aquests temps i sempre emprendre nova embranzida amb il·lusió i esperança.

En l'actualitat la llar dels Avets acull nou persones amb discapacitat intel·lectual i L'Olivera set. Al Taller Arc de Sant

La primera comunitat

El taller als Escolapis

Martí hi treballen vint persones, de les quals quatre viuen amb la seva família. I també tenim molts projectes de futur: volem rehabilitar la llar dels Avets, ens cal cercar un nou habitatge per a traslladar la llar de l'Olivera, volem acollir més persones amb discapacitat, tant a les llars com al taller, necessitem voluntaris que ens donin un cop de mà acollint persones amb discapacitat a casa seva, passant una estona a la llar o al taller amb ells... Volem continuar creixent, i ho volem fer arrelats a la vila de Moià i a la seva gent.

Tots aquells que heu tingut l'oportunitat de conèixer amb alguna persona amb discapacitat intel·lectual sabreu que, en aquesta relació, s'esdevé alguna cosa especial. Nosaltres volem mirar aquestes persones amb una mirada diferent. Treballem per donar-los el lloc que els pertoca dins la societat. ^És possible que tinguin alguna cosa a dir avui les perso-

nes amb discapacitat intel·lectual, a la nostra societat? Avui es valora molt la intel·ligència de la persona, les seves capacitats professionals..., però què em diu de la capacitat d'acolliment? I de la transparència i senzillesa en les relacions? No ens podem conformar a continuar mirant aquestes persones com a «eterns infants»; ens cal acceptar el repte d'apropar-nos-hi amb una nova mirada, més adulta, i potser ens sorprendran...

Molts de vosaltres va poder visitar l'exposició «Personatges amb un 9 sentit» que vam preparar per al vint-i-cinquè aniversari i que estigué oberta durant el mes de desembre a la sala del Casal. Amb aquesta exposició hem volgut fer un pas més, no tan sols valorar la persona i fer-la protagonista d'una exposició, sinó valorar també la seva capacitat artística i creadora a través de les diferents pintures que han realitzat. Els vostres comentaris i felicitacions ens animen a continuar.

La casa de Mme Dupuy, aleshores
als afores de la vila

Però el vint-i-cinquè aniversari no és una fita; és un pas més dins el camí, i ara ens toca continuar avançant en els nous projectes de futur i felicitar-nos per la tasca que fem cada dia. Felicitar en primer lloc les persones amb discapacitat, perquè gràcies a ells i per a ells es va fundar Els Avets; felicitar totes les persones que al llarg d'aquests cinc lustres hem treballat i continuem treballant tot fent possible haver arribat fins aquí, i felicitar també tota la vila de Moià pel seu suport, passat, present i futur. I continuem caminant...

Roser BLÀZQUEZ

La comunitat actual

CLÍNICA PODOLÒGICA MOIÀ

DP. Carme Mendoza Saera
M. Col. Podologia 1.113 / M. Col. Infermeria 34.006

TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA

Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOIÀ

LA CATEDRAL DEL GLAÇ

Davant les runes de la Poua Vella de la Franquesa, malgrat les seves dimensions, l'afirmació del títol no sembla pas forassenyada. Una part de l'estructura fa molt temps que va cedir, deixant a la vista l'espectacle d'unes voltes que sostenien la cúpula d'aquesta «catedral del glaç».

N'hem vistes moltes, de poues. Quasi al costat de l'aquí esmentada, trobem l'anomenada Poua Nova de la Franquesa. Les denominacions de «nou» i «vell», naturalment, fan referència al fet cronològic de la construcció. Potser fins les tècniques de preparació o recollida del glaç eren diferents. Només la reconstrucció, si fos possible, de la Poua Vella ens aclariria aquest extrem.

La feina d'emmagatzemar glaç era dura, com ho eren les condicions de vida d'aquest indret fins als primers decennis del segle XX. Això explica, en part, la conservació, en aquesta zona, de tants

elements del nostre passat: poues de glaç, barraques de vinya, una tina de vi prop de la riera i la vall de Marfà, la casa, avui museu, d'Esplugues, que aprofita la balma com a paret posterior, les rouredes, els alzinars, la fageda de Sauva Negra, indrets de somni com el Castell de la Popa, l'ermita de Sant Feliu de Terrassola o la mateixa vall de Marfà, per citar-ne alguns.

Deia que les condicions en què es vivia en aquestes terres expliquen en part la persistència d'aquests testimonis excepcionals del nostre passat. L'altra raó ve del mateix aïllament, que no feia agradosa l'estança de forasters. Això avui ha canviat. Les terres del Moianès estan patint -sí, sí, patint!- un creixement demogràfic que en pocs anys provocarà que el nombre de nouvinguts superi el de nascuts en aquesta terra. D'aquí a començar a treure valor als elements històrics esmentats (poues, barraques de vinya, tines, rouredes, alzi-

nars...) no hi ha ni un pas. Quina diferència real hi ha entre Barcelona i altres capitals del món? Cap, oi? En tot cas, elements aïllats: Sagrada Família, Parc Güell... que van ser salvats miraculosament de l'onada d'especulació i corrupció extrema que va fer desaparèixer altres elements del passat barceloní, que sembla remuntar-se únicament, pels vestigis citats, a la primeria del segle XIX. Pel que fa als llocs de negoci i esbarjo, a Barcelona tenen no tan sols el mateix que a tot arreu, sinó clarament força menys oferta.

Catalunya, més enllà de l'oferta de sol, platja, alcohol i altres drogues, té avui encara, protegides per la Serralada Litoral, joies d'autèntic valor històric i artístic, que en assentar-se el sistema de

govern democràtic, i quan les persones intel·ligents i honestes portin les regnes dels afers públics, permetrà de segur que el turisme es consolidi com una alternativa econòmica sòlida i estable en les terres interiors, que conservin encara aquests elements diferencials del nostre passat històric i artístic. El perill extrem se'n presenta en els pròxims deu anys.

En tot cas, no deixeu la visita a la «catedral del glaç» per a molt endavant, perquè certament a Catalunya el problema no és el paisatge, sinó el paisanatge, oi?

Antonio MORA VERGÉS
(Castellar del Vallès)

HOSPITAL-RESIDÈNCIA

Quan entro a l'Hospital-Residència de la Vila de Moià se m'entendreix el cor. Moltes vegades, quan m'obren la porta per a sortir, abans de baixar els quatre esglaons em cau la llàgrima, pensant en la felicitat que envolta els avis que hi viuen, sabent que alguns estan malalts, altres no es valen per si sols, altres no saben qui són els seus propis fills..., però que mai no perden la il·lusió de viure, de veure somriure els seus néts... i aquesta vegada de celebrar el Nadal.

Així, doncs, des del dia de Santa Llúcia l'esperit nadalenc va entrar a l'Hospital-Residència, primer engalanant habitacions, portes i passadissos i muntant el pessebre. Però no va ser fins al dia 21 de desembre que es va celebrar un concert subvencionat per la Caixa de Manlleu i on cada un dels assistents fou obsequiat amb una felicitació nadalenca.

El divendres abans de Nadal, com ja és tradició, els nens i nenes de l'Escola Pia van rep/esentar els Pastorets. La vigília de Nadal es va celebrar un sopar especial, servit per membres del patronat. A dos quarts de deu del vespre es va oficiar la missa del gall anticipada. El dia de Nadal, a part de posar l'Infant Jesús al pessebre, els membres de l'ajuntament vingueren a felicitar les festes. Un cop entrat l'any nou, el dia 5 de gener els Reis d'Orient van entrar a la casa, carregats de somriures i regals per a tots els residents.

Després de seguir tot el que han viscut els avis aquestes festes, solament vull remarcar la cosa més bonica: els molts somriures que han fet els residents, gràcies a la col·laboració de tot-hom.

M. P.

L'ESPLAI

Heus ací les activitats de l'Associació de Gent Gran de Moià (l'Esplai), que extraiem del butlletí núm. 126 (gener 2007).

Diumenge dia 7 de gener, a les sis de la tarda, sessió de cine amb la projecció del documental *El ultimo cazador*.

Divendres dia 12 del mateix mes, excursió a Guissona, amb visita al museu municipal i indústries càrniques.

Diumenge dia 14, a les sis de la tarda, ball, animat per Rafel.

Dissabte dia 20, festa major d'hivern, també a les sis de la tarda, actuació dels

Cantaires de l'Esplai, dirigits per Ignasi Alberch, amb un variat repertori i acompanyament d'acordió a càrrec de Rosa Olivella.

Diumenge dia 21, a la tarda (després de la ballada de les danses tradicionals), concert de la Coral V9, de Viladomiu Nou (Gironella) (vegeu fotografia adjunta).

Dijous dia 25, a les sis de la tarda, conferència sobre el tema «Com lluitar contra les depressions», a càrrec del naturòpata Josep M. Arjona.

Diumenge dia 28, a la mateixa hora, ball, animat per Josep Maria d'Avinyó, i sorteig d'una toia.

FESTA MAJOR D'HIVERN

En aquest article provem de fer una síntesi de les activitats desenvolupades a Moià entorn de la festa major d'hivern. Aquests actes van ser anunciats oportunament, sobretot mitjançant un programa de mà que incloïa diversos articles, fotografies i publicitat.

El dimecres 17 de gener, diada de Sant Antoni Abat, a les onze del matí es va oficiar a l'església parroquial una missa solemne en honor del sant patró de traginers i cansaladers.

El divendres dia 19, vigília de Sant Sebastià, a les set del vespre van sortir de Can Carner els Garrofins, el Pollo i els teiers per fer la tradicional ballada per carrers i places.

El dissabte dia 20, festa de Sant Sebastià, patró de la vila de Moià, a les dotze del migdia s'oficià una missa celebrada, que comptà amb la intervenció, com ja és tradicional, dels simpàtics Garrofins. Aquests, en sortint de missa, anaren a ballar a l'Hospital-Residència, mentre a la sala de plens de la casa de

Sortida de la cursa Dos Turons (21 gener)

la vila es feia el lliurament de trofeus del campionat de tir de la policia local. A les sis de la tarda, a l'Esplai, hi hagué una cantada d'havaneres.

El diumenge dia 21, a dos quarts de deu del matí, va sortir de la plaça de Sant Sebastià la V Cursa Popular de mitja muntanya «Dos Turons», explicada detalladament en un altre article d'a-

Ball country a la plaça (27 gener)

Pollo i llancers obrint la cavalcada (28 gener)

questa TOSCA. A dos quarts de dues, al claustre de l'Escola Pia, tingué lloc la Festa del «Baieton» (col i patata), organitzada per la colla de dansaires local. Com a sobretaula, cafè-ball amb el grup ENRE9FOLK. A dos quarts de sis de la tarda, dins el temple parroquial, es ballaren les danses tradicionals moianeses: Ball del Ciri, Garrofins, Contrapès Curt, Ball de Gitanes i Ball de Veguers, acompanyades musicalment per la Cobla Sabadell i pels Grallers de Moià. Les contemplaren i aplaudiren unes dues-centes persones.

El dissabte dia 27, a les sis de la tarda, el grup de Grallers va anar a casa de cada un dels administradors de Sant Antoni Abat per oferir-los una petita serenata i anunciar-los la celebració de la festa dels Tres Tombs l'endemà. Aquests administradors són: Ramon Forcada i Díez, Valentí Ferrer i Antonell, Clara Solà i Bujons (els sortints); Josefina Alsina i Clopers, Gemma Padrisa i Villa, Pere Trullà i Serarols (els entrants). A partir de les set, a la plaça Major, es féu una gran botifarrada, amb actuació del cantautor Pere Vilanova i ball amb música *country*.

El diumenge dia 28, a partir de dos quarts de deu del matí, en els terrenys

Una carrossa al·legòrica passant per la baixada del Mestre (28 gener)

de la fira començà la concentració dels participants en la cavalcada dels Tres Tombs. Cap a les onze quedà formada la comitiva, encapçalada per sis llancers de la Guàrdia Urbana de Barcelona, acompanyats del grup de Grallers de Moià i el típic Pollo, seguits del banderer, Sebastià Monsech i Antonell, i els administradors. Després venien molts cavalls amb els respectius genetns, ponis, carretons tirats per ases o asenets, i una sèrie de carrosses. Així es feren els tradicionals Tres Tombs amb les tres benediccions davant l'església parroquial. La cavalcada, acompanyant-hi el bon temps, fou contemplada per molta gent.

Grallers i cavalleries durant els Tres Tombs (28 gener)

Una carrossa de Castellterçol enfilant el carrer de Sant Antoni (28 gener)

DOS TURONS

El diumenge dia 21 de gener es va celebrar la cinquena edició de la cursa popular Dos Turons, que organitza Rivendel, amb l'ajuda de l'ajuntament de Moià i de tota una pila de gent voluntària. Sense ells aquesta cursa no es podria fer; per tant, cal donar-los les gràcies.

Aquesta és una cursa que es fa dintre els actes de la festa major d'hivern i ve a substituir una cursa que es feia ja fa anys per carretera i que tenia el doble de quilòmetres de recorregut. Aquella era una mitja maratón, i aquesta, la Dos Turons, es corre sobre una distància de 10 km i s'hi pot apuntar qualsevol persona a qui agradi córrer per camins i corriols i no tingui por del fred, ja que es corre amb força fred, com és normal pel gener. Tot i això, enguany va fer un dia força assolellat, de manera que va anar bé per a córrer i no suar massa.

El recorregut és assequible per a qualsevol que estigui mitjanament entrenat. Per començar, se surt de la plaça Sant Sebastià, cap al carrer del mateix nom, continuant cap al carrer de la Mànega fins al final, en què s'agafa l'antic camí ral d'Oló i se segueix fins a la Caseta d'en Fermí, que es deixa a la dreta, i es va a buscar el camí del Solà de la Vila o del Circuit Verd, camí que a l'alçada de font Candelera es deixa per a anar per un camí molt costerut que ens duu a la bassa de Coromines. D'allà es va per un corriol fins al castell de Clara o de Sant Andreu, des d'on es baixa fins a la capella de Sant Andreu i es gira per un corriol de baixada per a tornar a la bassa de Coromines i novament agafar el camí ral d'Oló en direcció al Pla de Maria. Una vegada allà, es gira a la dreta per a anar fins al pla del Llop. Allí hi ha situat una

mica d'avituallament d'aigua per si algú té set. Des d'aquell punt, on hi ha el quilòmetre sis dels deu de què consta la cursa, tot planejant i baixant es va a passar pel costat de la casa de Pedrissa i d'allà es va per un antic corriol fins a la mina d'aigua de Caselles, es travessa el torrent-claveguera que baixa de Montví de Baix, que és l'inici de la riera de l'Om, des d'allà s'agafa el camí de la costa de la Creu, que té més d'un quilòmetre de pujada, i s'arriba al costat de la creu. Es baixa ja fort pel dret fins als dipòsits d'aigua i s'arriba a la plaça de Sant Sebastià després d'haver fet els deu quilòmetres, tots suats i més o menys cansats.

El primer d'acabar fou el moianès David Henestrosa; en la categoria de noies la primera fou Maria Bartolí; que també foren els guanyadors del premi especial Loreto que es dona al primer corredor i corredora que passa pel castell de Clara. És un premi instituit en record de na Loreto Rovira, que va morir de càncer i que era dintre l'organització de la cursa. També l'organització té com a norma de cada any fer fotografies dels participants i les regala als interessats i els demana que donin la voluntat si algun surt en més d'una fotografia; aquesta voluntat va destinada a la lluita contra el càncer, aquesta malaltia tan estesa avui dia.

A més a més de la cursa atlètica normal, es fa una cursa amb el mateix recorregut en què els participants poden córrer amb un gos. És una nova modalitat de cursa que fa poc temps que es practica. A Moià és la quarta vegada que es fa, en diuen Canicròs. La sortida d'aquesta modalitat es fa quinze minuts més tard per tal de no interferir gaire amb la cursa atlètica. Tanmateix, els pri-

Corredors girant la bassa de Coromines

mers sempre encalquen els de la Dos Turons i els passen deixant-los enrere.

A l'arribada els corredors troben xocolata calenta i coca acabada de fer, també begudes refrescants i una bossa-motxilla amb un petit obsequi, que enguany fou de mig quilo de mongetes i una botifarra de Moià, i els qui havien vingut a córrer l'any passat també hi tenien la foto<l'aquella participació.

La participació d'aquest any va arribar a quatre-cents corredors, límit màxim que l'organització havia posat per tal de preservar en el possible el recorregut i que no hi hagués massa embussades en

els corriols i així els participants poguessin gaudir plenament de l'esport que els agrada.

Des de l'organització es considera un èxit haver aconseguit la plena participació, que el dia hi acompanyés i que no hi hagués incidències greus, fora d'alguna girada de peu i alguna caiguda.

Esperem que l'any vinent es pugui tornar a fer i que hom torni a gaudir dels magnífics paratges pels quals transcorre.

Sebastià PADRISA

- ✓ LÀMINES IMPERMEABILITZANTS
- ✓ PREPARATS ASFÀLTICS
- ✓ MÀSTICS I PERFILS PER A JUNTS
- ✓ AÏLLADORS TÈRMICS I ACÚSTICS

- ✓ ADITUS PER A MORTERS I FORMIGONS
- ✓ PINTURES PER A LA CONSTRUCCIÓ
- ✓ PRODUCTES ANTICORROSIUS

ASFALTEX

Prestigi en Impermeabilització

Ctra. Molins de Rei a Rubí, km. 7,3 VALLDORÈIX (Barcelona) ☎ 936 747 112 - Fax 935 894 393 E-mail asfaltext@adv.es http://www.asfaltext.com

PREMI MILIONARI A MOIÀ

Desi Sánchez López ha fet milionari -i d'euros, no pas de pessetes- un client de la seva administració de loteria, situada al carrer de Sant Antoni de Moià i oberta ara farà vint anys. No és el primer cop que Sánchez segella una butlleta amb un premi important, però és el primer cop que dóna tants diners: 1.614.103 euros (més de 268 milions de les antigues pessetes) per encertar els sis números de la Primitiva del dijous dia 11 de gener del 2007.

Fins al moment d'escriure aquesta nota, però, l'encertant de la combinació guanyadora (23, 19, 42, 12, 25, 17 i el complementari 3) no s'ha donat a conèixer. De fet, a l'administració de Moià encara es desconeix la identitat del guanyador o guanyadora de la Primitiva del febrer del 2004, que es va embutxacar 463.613 euros (més de 77 milions de pessetes). Ara bé, la notícia que hi havia un nou milionari va córrer per Moià com la pólvora.

Era mig matí quan una veïna va fer saber a Desi Sánchez que havia sentit per ràdio que una de les quatre butlletes encertants del primer premi de la Primitiva s'havia segellat a Moià. Ella no s'ho acabava de creure, i no va acabar

Desi Sánchez amb el cartell de «venut aquí» a la seva administració

de fer-se a la idea fins que li van trucar des de la delegació de Loterías de Barcelona. Sánchez va comentar: «Estic contenta i nerviosa alhora de veure que podem donar tants diners amb un sol premi. No em puc creure que tinguem tanta sort, perquè altres administracions no han donat tants premis.» Ha estat com un consol després de veure com amb la loteria de Nadal i de Reis «només vam púder donar petits premis», al contrari del que va passar per Nadal de 1994, quan va repartir més de 450.000 euros (aleshores pessetes: 75 milions) d'un cinquè premi.

Joan CAPDEVILA
(«Regió 7», 13-1-2007)

Les subscripcions ajuden

La Tossa

BIBLIOTECA

Eom cada any, per celebrar la festa major d'hivern vam tenir un espectacle de titelles, *L'aigua*, a càrrec de la companyia Galiot Teatre. Això va ser el dijous 18 de gener. Malgrat la recent ampliació de la biblioteca, aquesta va tornar a quedar-se petita, de tanta gent que no es volgué perdre l'espectacle.

Els infants mirant els titelles

Continuant amb les exposicions d'artistes locals, fins al 17 de febrer hi hem tingut pintures de Nil, i fins al 15 de març hi tindrem les de Montserrat Soler.

El dilluns dia 29 de gener vam fer tertúlia amb l'escriptor Antoni Pladevall, sobre la seva novel·la *Terres de lloguer*. Aquest acte va comptar amb la col·laboració de la Institució de les Lletres Catalanes.

Les tertúlies del Club de Lectura són obertes a tothom. A partir d'aquest any

engeguem una nova etapa amb alguns canvis, com ara la col·laboració de la moderadora, Teresa Arnal, i un canvi d'horari: ara les tertúlies són a les vuit del vespre.

L'escriptor Pladevall s'explica

FESTIVAL SOLIDARI

Moianès Solidari ha volgut col·laborar en els actes commemoratius del vint-i-cinquè aniversari de la Llar dels Avets amb l'organització d'un «Festival Solidari», que tingué lloc el dia 18 de febrer al pavelló de l'IES Moianès

Fou una vetllada solidària amb participacions artístiques de diferents grups moianesos. Després d'una presentació audiovisual de la comunitat dels Avets i d'unes paraules de salutació del seu director, Miquel Vallejo, començà la primera part amb actuacions del grup de Somnis (Escola Municipal de Dansa), dirigit per Maite Guerrero, seguides de dansa oriental i de jazz a càrrec del grup de Moià Esport, dirigit per Paqui Cruz i per Helena Aliberch respectivament. A continuació tingué lloc una exhibició de trapezi (*Bodies in to planes*), dirigit per Sílvia Martín. Es tancà la primera part amb el grup de competició hip-hop *The late ones* de Moià Esport, dirigit per Verònica Merino.

La segona part s'inicià amb una selecció de *El musical* (espectacle de gran èxit

l'estiu passat a Moià), amb «Big Spender» (*Sweet Charity*), «El reloj» (bolero), «Dore-mi» (*Sonrisas y lágrimas*) i uns passatges de l'espectacle musical *Mar i cel*. Aquestes intervencions foren dirigides per Gemma Andrés, Marta Aliberch, Teresa Codina i Montse Ruano. La vetllada es clogué amb l'actuació de la Família Martí Gomila (grup musical menorquí resident al Bages), que interpretà diverses composicions musicals alternades amb el contrapunt dels versos de la poetessa moianesa Clara Solà. L'espectacle fou presentat per Teresa Soler

L'import net de la recaptació de l'acte fou de 796 €, que es destinen a la comunitat Rusc-Avets per tal de contribuir a les necessàries obres de reforma de la llar.

Finalment, ens cal agrair a tots i cada un dels participants en el festival la seva artística i altruista col·laboració, a l'IES Moianès i a la seva AMPA la cessió del seu magnífic pavelló, i a l'ajuntament de Moià i la brigada municipal el condicionament de les instal·lacions.

MOIANÈS SOLIDARI

Un moment de la dansa oriental

En aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Moirà o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim tres apartats: llibres, revistes i diaris.

Llibres

En l'apartat de llibres, aquesta vegada ens referim a *L'Escola Pia d'Igualada. Assaig històric (anys 1732-2002)*, de Gabriel Castellà i Raich, editat per l'Escola Pia de Catalunya, Igualada 2006, 280 pàgines, molt il·lustrat. Conté diverses referències a pares escolapis nascuts a Moirà i que tenen alguna cosa a veure amb el col·legi escolapi igualadí; també conté citacions del P. Llogari Picanyol, historiador escolapi fill de Moirà.

Revistes

En l'apartat de revistes i començant per les editades a Moirà o rodalia, hem vist:

-el número 112 (IV trimestre 2006) de «Palestra», portaveu de l'esport moianès, amb 16 pàgines de temàtica esportiva;

-el número 35 (2n semestre 2006) de «Modilianum», revista d'estudis del Moianès, amb 104 pàgines d'articles sobre història, etc;

-el número 12 (15 gener 2007) de «Moià més», butlletí de l'Ajuntament de Moirà, amb 12 pàgines d'informació municipal;

-el número 1 (gener 2007) de «Propostes 2007-2011», propostes de futur per a Moirà, full del grup municipal MAP, amb 4 pàgines de projectes;

-el número 27 (febrer 2007) de «El Butlletí» del MAP (Moià Alternativa de Progrés), amb 4 pàgines de temàtica municipal;

-el número 87 (gener-febrer 2007) de «Tretze Veus», portaveu del Servei de Catequesi de l'Arxiprestat del Moianès, amb 4 pàgines de temàtica catequètica;

-el número 5 (hivern 2007) de «La Revista de la Gent Gran del Moianès», editada per la Diputació de Barcelona, amb 16 pàgines sobre la tercera edat.

Passant a les revistes editades a fora, hem vist:

-el número 1069 (febrer 2007) de «Cavall Fort», amb un article divulgatiu de Maria Àngels Petit i Mendizàbal (títol *La història dels aliments*) i les habituals col·laboracions del ninotaire Picanyol;

-el número de febrer 2007 del butlletí del RACC (Reial Automòbil Club de Catalunya), amb dues pàgines sobre turisme per la comarca del Moianès

Diaris

Passant als diaris, hem trobat les següents notícies (que donem per ordre cronològic i, si no diem res, es tracta del diari manresà «Regió 7») d'interès per a Moià i rodalia i la seva gent:

-16-1-2007: «Anava a peu a Solsona, Olost, Prats, Berga...», breu entrevista a Jaume Garròs, el Murri, marxant de bestiar de Castellterçol, dins la secció «Gent de casa».

-17-1-2007: «Cavalls, tractors i carruatges desfilen avui per Castellterçol».

-18-1-2007: «Castellterçol beneeix els Tres Tombs».

-20-1-2007: «Un incendi destrueix el magatzem de l'empresa Natureco de Moià».

-21-1-2007: la «meteoimatge» és una posta de sol des de Castellterçol, fotografia tramesa a la redacció per Joan Capdevila.

-22-1-2007: «Incendi lleu en unes golfes de Moià en encendre's un assecador». La «meteoimatge» és una posta de sol des de Moià, imatge enviada a la redacció per Carles Illa.

-23-1-2007: «Calders menja escudella. Un centenar de persones celebren Sant Vicenç seguint la tradició». «Ja hi ha força mares que fan revisar la visió dels nens», breu entrevista a Imma Petitbò i Antúnez, òptica-optometrista de Moià, dins la secció «Gent de casa». La «meteoimatge» és un bosc de la vall de Marfà afectat per la processonària, foto-

grafia tramesa a la redacció per Núria Mas Corts.

-26-1-2007: «Els esportistes del Bages són reconeguts en la gala de la fundació Esport Català», on s'assenyala que una de les reconegudes fou «la moianesa Anna Henestrosa, flamant guanyadora de la Copa d'Espanya de ciclisme».

-27-1-2007: la «meteoimatge» és una posta de sol des de Moià, fotografia tramesa a la redacció per Carles Illa.

-28-1-2007: «Un escalador perd la vida en ser arrossegat per una allau al Pimorent. Els dos companys ferits, de Moià i Sant Julià de Vilatorrada, van ser ingressats a l'hospital d'Andorra».

-28-1-2007 («Avui»): «La Fura porta les tenebres a París. El grup presenta un díptic: "Diari d'un desaparegut", de Janàček, i "El castell de Barbablava", de Bartók».

-29-1-2007: «L'alpinista de Moià ferida al Pimorent passa pel quiròfan i està fora de perill».

-30-1-2007: «Un camió cau per un marge de 50 metres al terme de Calders». «Petits incendis en uns camps de Moià i al menjador d'un pis de Berga». «Calders farà plans de protecció d'espais naturals». «Fa anys sacrificàvem 25.000 conills cada setmana; ara, entre 6.000 i 7.000», breu entrevista a Joan Picanol i Comas, empresari de Calders, dins la secció «Gent de casa». «El moianès David Henestrosa s'imposa en el Duatló de Muntanya de Mataró»

-1-2-2007: «L'alcalde de Calders tornarà a ser candidat amb l'ordenació urbanística entre les prioritats».

-3-2-2007: «Moià organitza les 3 Hores de Resistència».

-4-2-2007: «Calders aprova el presupost més alt de la seva història per a afrontar reptes urbanístics».

-5-2-2007 («El 9 Nou»): «Motociclisme, Copa Catalana de Resistència: Jordi Torres i Josep Alonso guanyen les Tres Hores de resistència a Moià».

-6-2-2007: «L'ajuntament de Calders es dota d'una ordenança cívica». «Ara cal ser un especialista en pedres i marbres», breu entrevista a Valentí Prat, marbrista de Moià, dins la secció «Gent de casa».

-10-2-2006: «Bessons de quatre potes. Una euga dona a llum dos equins a Calders, fet poc corrent. Habitualment, en embarassos múltiples d'equins les cries moren abans del sisè mes de gestació». La «meteoimatge» és una posta de sol a Caldes de Montbui, fotografia tramesa a la redacció per Carles Illa.

-15-2-2007: «El músic Marc Parrot apadrina el Centre Espai Escènic de Castellterçol». «El CE Moià fa créixer el futbol. El club moianès continuarà ampliant el futbol base i construirà un camp anex de gespa natural», tres pàgines dins la secció «Tot esport», on hi ha també aquests altres titulars: «La gespa artificial potencia el Moià. El club groc-i-negre planifica la construcció d'un camp de futbol-7 de verd natural».

-16-2-2007: «Fiscal i acusació particular demanen 20 anys per a l'acusat del crim de Calders». «Calders declara cinc arbres bé local i comarcal protegit».

-19-2-2007: «L'escultora manresana [nascuda a Moià] Àngels Freixanet exposa a l'aeroport del Prat».

-21-2-2007: la «meteoimatge» és una flor d'ametller de la rodalia de Moià, fotografia tramesa a la redacció per Carme Codina.

PENSAMENTS CAÇATS AL VOL

El món és una mena de parc en"que es van oblidar de separar els llops dels xais.

De pensaments estúpids en tenim tots; només que l'assenyat els calla.

Hi ha dues classes d'estúpids: els que no dubten de res i els que dubten de tot.

Hi ha tres menes de mentides: les normals, les cridaneres i les estadístiques.

Quan ens molesta el defecte d'algú és perquè nosaltres el tenim a l'engròs.

Les opinions s'ha de rebatre amb el diàleg. Les idees no es poden afusellar.

Els cementiris són plens de cossos de persones que es creien imprescindibles.

Els qui diuen que estan de tornada són els qui no han anat mai enlloc.

No hi ha cap invent que neixi perfecte.

Començar bé una feina és ja tenir-la mig acabada.

Tot el que es pugui dir i pensar, ja està dit i pensat. El que cal és dir-ho i pensar-ho com si mai ningú no ho hagués dit ni pensat.

No et precipitis a contestar abans no t'hagin acabat de fer la pregunta.

El millor país del món els que ens aguanta.

Sebastià CODINA
(«Vacarisses», maig 2005)

PÀGINES DE L'INSTITUT

TREBALLS DE RECERCA

El dia 6 de febrer els alumnes de Segon de Batxillerat de **PIES** Moianès van fer l'exposició **dels seus** treballs de recerca. Els títols **dels** treballs d'aquest any eren molt diversos:

Alguns treballs fan referència, més concretament, a aspectes de l'àmbit **de** Moià. D'aquests treballs us en fem, a continuació, una breu ressenya.

TREBALLS

ALUMNES

La sida: una malaltia social	Marc Sala / Alfredo Gimeno
Plantes medicinals	Roger Ubals
Tipus de motors	Amadou Jaliow
Forats negres	Natàlia Font
Animals urbans: estudi ecològic de la guineu	Carla Font / Alba Postius
Conservació d'aliments amb gasos	Maria Crespi
Cobertura GSM a Moià	Manel Alcoceba
GPS: els sistemes de navegació per satèl·lit	Francesc Bach / Albert Bach
Diagnosi tècnica dels ajuntaments del Moianès	Enric Rovira
Dopatge genètic	Marc Gordo
Drogues: del consum a l'addicció	Núria Iglesias / Berta Santaeugènia
Futbol femení	Núria Arisa
Stalingrad	X. Martínez
Muntatge i programació d'un robot domèstic	Arnau Burdó
L'evolució de la motocicleta	Albert Muliterno / Jacob Plans
Els gegants: una tradició que perdurarà?	Anna Canadell
Creixement urbà de Moià	Xavier Bach
Els molins a Moià	Mònica Casals
Trencant el silenci: les dones del 36	Ingrid Carbonés / Montserrat Martínez
Pearl Harbour	Arnau Canovas
Alzheimer: un malalt, molts afectats	Sergi Tantinyà
El col·leccionisme	Martí Coll
Lou Andreas Salomé: un esperit lliure	Natàlia Padrós
Els objectes tous de Salvador Dalí	L. Blancafort
Adopcions: una realitat confusa	Cristina Sala / Anna Gaja
Una creença diferent	Núria Codina
Influència de M. Magdalena al llarg dels segles	Anna Calm
L'oci en la tercera edat	Pau Fort
L'extinció dels incendis forestals	Danhur Pluvins

EL COL-LECCIONISME, de Martí Coll

Aquest treball de recerca s'ha realitzat a partir de les grans col·leccions del món, fins a centrar-nos a les que tenen més valor municipal i personal, com són les que pertanyen a col·leccionistes de Moià.

Al principi del treball vaig centrar-me en els diferents processos que ha de fer el col·leccionista per a poder dur a terme una col·lecció ben organitzada i completa sense deixar de banda les diferents tècniques d'organització, classificació, emmagatzematge i exposició.

Tot seguit vaig citar les col·leccions més importants del món. Per a fer-ho, vaig comentar els quatre museus que contenen les més nombroses i de més valor mundial. Aquests penso que són el Museu del Louvre de París (França), on es poden visitar les grans col·leccions d'art de l'Antic Orient, de Grècia, d'Egipte i de l'Islam, sense deixar de banda la gran col·lecció de pintura europea. Un altre dels museus importants penso que és el Museu Britànic de Londres (Gran Bretanya), del qual destaca la col·lecció d'art de l'antic Egipte. També vaig destacar el Museu de l'Hermitage de Sant Petersburg (Rússia), que conté les grans col·leccions romanes, gregues, pintura i escultura europea i art rus. Per últim, també em va semblar adient esmentar les col·leccions del Museu del Prado de Madrid (Espanya), que contenen peces d'un gran valor, sobretot en pintura espanyola.

La segona part del treball la vaig realitzar amb els museus de Catalunya, entre els quals vaig esmentar el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). Tot

seguit vaig dur a terme un estudi sobre el Museu Episcopal de Vic. Però sense deixar de banda el Museu de les Ciències Naturals de la Ciutadella.

Per últim, la part més interessant i més emotiva del treball va ser l'estudi de les col·leccions de Moià. Hi vaig dur a terme tres entrevistes i visites a tres col·leccionistes de gran interès per a Moià i de gran valor per al poble, com a testimoni que ací hi ha grans col·leccionistes. Per començar, vaig realitzar la visita a la gran col·lecció de fòssils de Lluís Serracarbasa, amb la qual podem prendre consciència de les troballes més antigues de Moià. Tot seguit vaig visitar el col·leccionista Agustí Vives, que amb la seva col·lecció de rajoles em va ajudar a entendre el fet de col·leccionar. Per últim, vaig fer la visita a l'arxiu fotogràfic de Manel Alsina, amb al qual vaig poder presenciar el passat històric de Moià amb imatges.

Vull donar les gràcies a tots tres per haver-me ajudat, ja que sense ells aquest treball no hauria estat possible.

COBERTURA GSM A MOIÀ, de Manel Alcoceba

La idea de realitzar aquest treball sorgeix del meu interès per la telefonia mòbil i vaig pensar que seria interessant realitzar un càlcul de cobertura GSM a Moià.

No obstant això, quan vaig començar a fer la primera recerca d'informació em vaig adonar que el món de la telefonia mòbil és molt més complex del que em pensava. Així, doncs, vaig decidir fer un treball que tingués a veure no sols amb la telefonia mòbil a Moià, sinó també esbrinar què és realment la telefonia mòbil i cap on evoluciona.

Les conclusions que n'he extret són diverses. Per una banda, em vaig adonar que la cobertura és un factor que té molt a veure amb el desenvolupament d'aquesta tecnologia. D'altra banda, els resultats obtinguts del càlcul de cobertura mòbil realitzat sobre zona urbana de Moià mostren com gairebé una quarta part no disposa de cobertura. Aquest motiu i el fet que hi ha antenes de telefonia il·legals localitzades enmig del poble, fan creure que la telefonia mòbil a Moià no reuneix les condicions idònies per a satisfer els usuaris dins aquesta àrea.

EL CREIXEMENT URBÀ DE MOIÀ, de Xavier Bach

L'objectiu d'aquest treball era estudiar el creixement urbà de Moià els darrers vint anys i fer una previsió de com podria ser el poble l'any 2020. Les conclusions que n'he extret són les següents: per un costat, he pogut comprovar que el creixement urbà és reduït entre 1987 i 2001 i que s'accelera molt en aquests darrers cinc anys (2002-2006); per l'altre costat, m'he adonat que, si volem que el poble creixi de forma ordenada, hem d'evitar que s'aprovin de cop tots els plans parcials que hi ha en marxa (hi ha terreny per a uns 4.900 habitants més). També s'hauria d'intentar que els dirigents polítics municipals preveïessin on situar futures zones verdes, equipaments públics, vials de circulació ràpids, zones d'aparcament, etc, per fer créixer un Moià de forma sostenible.

PASSAT I PRESENT DELS MOLINS HIDRÀULICS FARINERS DE MOIÀ, de Mònica Casals

Passat i present dels molins hidràulics fariners de Moià té com a objectiu principal fer la recerca de tots els molins, localitzar-los i observar-ne l'estat actual. Així, vaig observar que la majoria dels molins de Moià estaven situats en només dues rieres. Llavors vaig adonar-me que la situació d'un molí era important. A més, darrere de tots els molins hi ha una família, una història única i peculiar que mereix ser coneguda.

Un cop realitzat el treball, en vaig extreure unes conclusions que es poden concretar en l'àmbit general dels molins, i unes altres de més específiques pel que fa als molins de Moià. En l'àmbit general, els molins han tingut una gran importància com a mitjà per a l'elaboració d'aliments, han anat evolucionant al llarg dels anys, l'economia molinera anava lligada a l'agrària i tot els molins han tingut una gran importància econòmica, ja que fins i tot es feien inversions per a la seva construcció. Fent referència a Moià, la situació dels molins s'explica per la geologia i l'orografia del territori. Les èpoques de màxima esplendor són els segles XVII, XVIII, XIX i començament del XX. Finalment, es constata que darrere de cada molí hi va haver unes famílies que van fer d'aquesta activitat una forma de vida.

DIAGNOSI TÈCNICA DELS AJUNTAMENTS DEL MOIANÈS, d'Enric Rovira

El món de l'arquitectura, en general, sempre m'ha cridat molt l'atenció, i per això, a l'hora d'escollir el tema del meu treball de recerca, vaig procurar decantar-me

per un estudi que formés part d'aquest àmbit. La meua idea era fer l'estudi de cada ajuntament del Moianès per veure i demostrar l'estat de cada edifici que fa funció d'ajuntament, i llavors plantejar si realment caldrien rehabilitacions de caràcter major o menor, depenent de cada construcció. Com a conclusió a nivell general, no caldria pas una rehabilitació total de cap dels edificis, si bé en alguns casos la rehabilitació parcial o d'alguna zona en concret és del tot imprescindible. Tanmateix, les principals

milliores o rehabilitacions que s'hi haurien de fer no són de caire extremadament important, sinó que es tracta de petites patologies que s'han ocasionat el llarg del temps i que perduren a causa del baix manteniment. Per acabar, m'agradaria remarcar que, gràcies al treball realitzat, he pogut adquirir nous sabers respecte a la matèria, com ara algunes funcions noves del programa AutoCAD, la realització d'anàlisis de caràcter tècnic especialitzades en temes arquitectònics i nou vocabulari tècnic.

NECROLÒGIQUES

ADÉU A VALENTÍ PIQUÉ

El dia 9 de gener va morir, a Terrassa, Valentí Piqué i Arola» de vuitanta-set anys d'edat (a.c.s.). El podem considerar fill adoptiu de Moià per ser casat amb la moianesa Josefina Fàbregas i Fontfreda, col·laboradora de LA TOSCA, per la seva trajectòria i per diverses aportacions musicals dedicades a la nostra vila. En Valentí fou acompanyat fins al darrer moment per tots els seus, que molt l'han estimat. Donem el condol a la seva esposa i als altres familiars, els quals també se serveixen del nostre butlletí per a agrair el suport rebut de la gent de Moià i per a desitjar que el record del finat i la seva música perdurin sempre. Completament aquesta nota reproduint parcialment una poesia titulada «A tu, estimat Valentí» i signada per «Els teus, que molt t'han estimat»:

*Els teus ulls seran saó per a la terra,
però la teva mirada perdurarà
com els raigs de sol clars que enlluernen
les pupil·les serenes d'un bell mirar.*

*Tota la nostra vida s'aferra a tu
com en la nit les flames a la fosca.
Tot el que som és part del teu llegat
ric i pròdig, que il·lumina el caminar.*

*El so dels teus propis cants et retorna
com l'eco rebota en núvols plens de vent.
Anys d'empelts de música t'acaronen
i buits de memòria et fan sospirar.*

*I aquests cants de sirenes t'emboquen
en un acomiadament que no és final,
ans de felicitat plena l'inici
que en l'eternitat ha de perdurar.*

*Una minsa part dels teus sacrificis
hem de compensar amb amor i gratitud,
acompanyant-te en el teu lent trànsit
damunt ales de vida cap al més enllà.*

DECÉS DE LA GNA. CONCEPCIÓ PARAREDA

El dissabte dia 10 de febrer se celebrà al monestir de Sant Joan de les Abadesses el funeral per la germana Concepció (o Imma) Parareda i Bosch, moianesa d'adopció i de cor, finada el dia 8 al vespre, a l'edat de setanta-vuit anys. En record d'ella, molt estimada en aquella població del Ripollès, reproduïm un escrit del rector de la parròquia de Sant Joan, Mn. Josep Molist.

Se'ns en va anar tot de cop. No ho esperàvem. Concepció Parareda i Bosch

havia nascut a Collsuspina el dia 15 de gener de 1929 en el si d'una família cristiana. La joventut la passà a Moià. Es formà en l'Acció Catòlica. Ingressà en la Congregació de les Germanes Carmelites de la Caritat (o vedrunes) el 12 de juliol de 1952. Va fer el noviciat a Vic i completà la seva formació a Barcelona. Després, però, fou transferida a la província de Girona. Féu la professió perpètua el 15 de gener de 1960. La seva primera destinació fou Calonge de les Gavarres (Baix Empordà). Recordava molt la seva segona destinació, que fou Puigcerdà, on, a part d'exercir-hi la docència, va ser la sagristana de la comunitat. Després fou destinada a Caldes de Malavella. Més tard, a la Celler de Ter i a Girona, i el dia 1 de gener de 1985 fou destinada a la nostra vila. Feia, doncs, vint-i-dos anys que vivia a Sant Joan de les Abadesses. Coneixia i estimava la vila. Havia estat superiora de la comunitat i va fer de mestra i educadora a l'escola Abadessa Emma. Estimà molt l'escola, els seus mestres i els alumnes, i se sentia també estimada per ells. Alguns nois i noies la

recorden perquè els va ensenyar a llegir. En jubilar-se de mestra, continuà fent-hi classes de religió i fou membre del Consell Escolar durant molts anys, com a delegada de la congregació vedruna.

Durant molts anys anà diàriament a menar el rés del rosari a la residència geriàtrica. Allà, moltes vegades hi presidia la celebració de la Litúrgia de la Paraula. També feia molts anys que organitzava la distribució del full parroquial. Darrerament exercia el ministeri de sagristana del monestir. Distribuïa la sagrada comunió, proclamava la Paraula de Déu, elaborava el pa àzim per a la celebració de l'eucaristia, rentava les albes i s'ocupava de preparar l'altar, sempre amb gran respecte per les coses sagrades. La germana Imma vivia una profunda espiritualitat litúrgica i gaudia exercint aquest servei. De fet, visqué molt intensament la seva vocació religiosa.

La germana Imma estimà molt la seva congregació religiosa i visqué el carisma de santa Joaquina de Vedruna des d'una àmplia visió eclesial i un gran sentit apostòlic. Era una persona que feia les coses fàcils, persona de bon viure. Perquè era prudent, però també senzilla de cor La seva intel·ligència i la seva sensibilitat en feien una persona que es feia estimar i, des de la seva discreció, era una persona que estimava molt. La seva manera de fer-ho era des d'un sentit excepcional de la llibertat dels altres. La seva formació es fonamentava en la filosofia del personalisme cristià. Fou una gran educadora, perspicaç i assenyada. Era persona d'ordre, amb un sentit de l'obediència molt teològic: atenta a les necessitats de les persones, escoltadora de la Paraula de Déu i sol·lícita envers la congregació.*

La germana Concepció Parareda ha estat per a nosaltres i per a tots els qui l'han coneguda un signe de la bondat de Déu. I una persona fidel a la seva fe, a les seves conviccions, als seus vots, i a l'Església. Donem-ne gràcies a Déu.

LLEURE I CULTURA

Entre els actes de lleure i cultura esdevinguts recentment a Moià, anatem els següents:

-Dissabte dia 13 de gener a les sis de la tarda, a l'Ateneu, inici d'un curs de curtmetratges.

-Diumenge dia 14 del mateix mes a dos quarts de set del vespre, també a l'Ateneu, escenificació de *La ceba*, de Jordi Teixidor, pel Grup Maisomtots de Badalona.

-Dilluns dia 15 a les vuit del vespre, a l'auditori de Sant Josep, conferència sobre «Conviure amb un adolescent: llibertat i límits», a càrrec de la psicòloga Laura Llonch, acte organitzat per l'associació de pares d'alumnes de NES Moianès, dins el cicle de conferències del curs 2006-2007.

-Dijous dia 18 a dos quarts de deu del vespre, també a l'auditori, conferència sobre «Educar de molt bon humor!», a càrrec del filòsof i periodista Carles Capdevila i Plandiura, acte organitzat per l'associació de pares d'alumnes de l'Escola Pia.

-Divendres dia 26 a les deu del vespre, a l'Ateneu, projecció de *El contrabaix*, de Patrick Süskind.

-Diumenge dia 28 a les sis de la tarda, a l'auditori, xerrada sobre «Església i política a l'Amèrica Llatina», a càrrec de Joaquim Pina, bisbe emèrit de Puerto Iguazú (Argentina), acte organitzat per Moianès Solidari.

-Dissabte 3 de febrer durant tot el dia al parc del Molí Nou, «festa del porc». A

les set del vespre, a l'Ateneu, «Cabaret Pedrolo», per la companyia La Quadra Màgica.

-Diumenge dia 4 del mateix mes, a partir de les vuit del matí, al Circuit Verd, XVIII Tres Hores de Moià, organitzades pel Moto Club Moianès.

-Dissabte dia 10 a les set del vespre, a l'auditori, concert de l'acordionista Arantza Aguirre, acte organitzat per Joventuts Musicals.

-Diumenge dia 11 a partir de les nou del matí, excursió matinal a peu organitzada per Rivendel. A dos quarts de vuit del vespre, a l'Ateneu, projecció de *Els somiadors*, de Bernardo Bertolucci.

-Divendres dia 16 a la tarda, rua de Carnestoltes escolar.

-Dissabte dia 17 a les cinc de la tarda, sortint de la plaça Major, Carnestoltes infantil amb rua pels carrers de la vila al ritme dels Tabalers de Castellterçol; al final, xocolatada animada per la companyia Pa amb Tomàquet; actes organitzats per l'agrupament escolta.

Aspecte de la rua dels alumnes de l'Escola Pia (16 febrer)

-Diumenge dia 18 a les vuit del vespre, també a l'Ateneu, projecció de Persona, d'Ingmar Bergman.

CONSORCI DEL MOIANÈS

El dijous dia 8 de febrer a dos quarts de nou del vespre el Consorci del Moianès va presentar l'estudi «El sector agrari al Moianès». Aquest estudi, realitzat per Àmbit Rural i patrocinat per la Diputació de Barcelona, recomana la constitució d'un Consell de la Pagesia i la creació d'una marca de qualitat per als productes agraris, com també proposa la redacció d'una pla comarcal de camins i l'elaboració d'una carta de paisatge. A més, diu que cal preservar el medi natural, potenciar el valor afegit de les produccions i diversificar les explotacions. Altres conclusions són que el sector agrari moianesenc té un índex d'envelliment inferior a la mitjana i que les terres han experimentat un canvi d'usos, perquè el sector s'ha especialitzat més en la ramaderia.

Per altra banda, el Consorci comunica que durant els deu anys de funcionament ha anat augmentant les seves àrees, que ara són les següents: Servei d'Ocupació; Formació; Emprenedors i Empreses; Turisme; Desenvolupament

Local; Benestar Social; Diversitat i Ciutadania; Participació Ciutadana; Oficina Local d'Habitatge. Durant l'any 2006 han utilitzat els seus serveis un total de 10.400 persones.

GEGANTERS

La Colla de Geganters de Moià ens comunica que enguany celebra els vint-i-cinc anys de la seva fundació. Projecten dues festes: una de limitada a totes les persones relacionades amb la colla, i una altra per a tot el poble, programada per al diumenge dia 22 d'abril, en el transcurs de la qual s'estrenarà una nova parella de gegants.

EXPOSICIONS

L'artista estanyenca Marina Berdalet va inaugurar, el divendres dia 9 de febrer, una exposició, titulada «Traços del gest», al Temple Romà de Vic, que restarà oberta fins al 25 de març. Aquesta nostra reuneix una selecció de dibuixos de gran i petit format que constitueixen el corpus de la recerca que l'artista ha desenvolupat en els darrers deu anys.

moiadent

ODONTOLOGIA I PRÒTESIS

ODONTOLOGIA GENERAL
SOLUCIONS ESTÈTIQUES
IMPLANTS
PRÒTESIS SOBRE IMPLANTS
PRÒTESIS FIXES
PRÒTESIS AMOVIBLES

C/ Sant Sebastià, 1-3 - 08180 MOIÀ - Tel. 93 820 76 64

Posteriorment ha fet el vernissatge d'una altra exposició, aquesta vegada a Manresa (Espai Art Rubiralta, Muralla de Sant Domènec, 10), concretament el divendres dia 23 de febrer. Aquesta mostra, titulada «Dominis de la memòria», estarà oberta fins al 31 de març.

GRAU ACADÈMIC

El jove moianès Jordi Solà i Oller va llegir, el dia 20 de desembre, la seva tesi doctoral a la Facultat de Ciències Químiques de la Universitat de Barcelona. Rebé la nota «excel·lent cum laude» i gran elogis del tribunal. L'enhorabona al nou doctor.

MISCEL·LÀNIA

L'ajuntament de Moià ha difós darre-rament diverses circulars:

-sobre una anada al Liceu de Barcelona el 21 de gener (final del concurs de cant Francesc Vihas);

-sobre el calendari de recollida de trastos vells durant l'any 2007;

-sobre el calendari fiscal de l'exercici

-sobre obtenció o renovació del carnet d'identitat, que es farà els dies 23 i 25 de març;

-sobre els canvis en el servei d'ai-gües, que pròximament tindrà les ofi-cines al c/ de les Joies, 16, baixos;

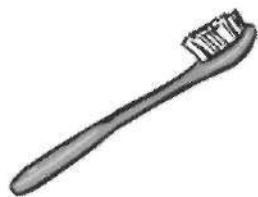
El divendres dia 26 de gener a dos quarts de deu del vespre tingué lloc al baptisteri de l'església parroquial una pregària «a l'estil de Taizé».

Ràdio Moià (107.8 FM) presenta cada dimecres a les nou del vespre el progra-ma «El xiu-xiu 2», amb concursos, entre-vistes, curiositats, etc.

Una fotografia de Carles Illa ha estat seleccionada per a emetre's en l'espai «El temps en imatges» de TVC Internacional, un programa que emet diàriament, en diferents horaris, les millors fotografies de la setmana.

La pàgina web <www.moianes.cat> ofereix una «Galeria fotogràfica» de la comarca del Moianès que ja ha travessat la xifra de mil imatges. La iniciativa es deu principalment al Sr. Feliu Anarjos.

La botiga de joguines Alababalà s'ha traslladat a l'avinguda de la Vila, 23, tel. 93 820 90 38.

CLINICA DENTAL

Dr. Marc Pujol Comajoan

ODONTOLOGIA GENERAL-URGÈNCIES
ORTODÒNCIA-IMPLANTS

Plaça Major, 10, 3r. 2a.

Tel. 93 830 06 98

08180 MOIÀ

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

David García i Serra, fill de Carles i de Núria, dia 18 de desembre.

Unai Díaz i García, fill de Daniel i de Maria Carmen, dia 7 de gener.

Paula Gros i Pont, filla d'Albert i de Mònica, dia 7 de gener, a l'Estany.

Pau Caudevilla i Rodríguez, fill de Miguel Àngel i de Sara, dia 9 de gener.

Adrià Pezzi i Agudelo, fill de Guillem i de Nohemí, dia 15 de gener, a l'Hospitalet de Llobregat.

Emma Centeno i Prat, filla de Jordi i de Montserrat, dia 17 de gener, a Caldes de Montbui.

Laura Campins i Mocina, filla de Blas i de Vanessa, dia 24 de gener.

Aina Ferrer i Gómez, filla de Lluís i de Gemma, dia 1 de febrer.

Xevi Pedrals i Requena, fill de Damià i de Mònica, dia 2 de febrer.

Robert Fonts i Romeu, fill de Marc i d'Agnès, dia 4 de febrer, a Barcelona.

L'enhorabona als venturosos pares.

Defuncions

Valentí Piqué i Arola, de vuitanta-set anys, dia 9 de gener, a Terrassa.

Isidre Tantirià i Portet, de setanta-sis anys, dia 28 de gener, a Montcada i Reixac.

Gna. Concepció Parareda i Bosch, de setanta-vuit anys, dia 8 de febrer, a Sant Joan de les Abadesses.

Elisabet Botella i Pont, de trenta-nou anys, dia 11 de febrer.

Pere Canadell i Cantó, de setanta-nou anys, dia 15 de febrer, a Castellterçol.

Al cel sien. Donem el condol als seus familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Els qui vulguin donar-nos articles, notícies o altre material per al pròxim número han de fer-nos-ho arribar abans del 30 de març, en què tancarem l'edició. Demanem que hom ens informi d'esdeveniments com naixements, casaments, defuncions esdevingudes fora de Meià, finals de carrera, festes familiars, activitats d'entitats, etc. Gràcies.

També valdria la pena que els subscriptors ens informessin dels canvis de domicili o de titularitat de la subscripció, a fi d'evitar extraviaments dels exemplars que enviem per correu.

Garden Center Moianès

Composicions florals i plantes d'interior
Articles de decoració

Plantes de temporada
Arbres i arbustos

Complements de jardineria
Projectes de nous jardins i manteniments

Carretera N-141, Km. 21,9 (Hostal de la Grossa)
08180 - Moia (Barcelona)

Tel: 93 830 93 35
Fax: 93 830 93 36

www.gardenmoianes.com
garden@gardenmoianes.com

Per a dents
més blanques

DENTIBLANC

El dentífric amb extracte de papaia,
d'energica acció emblanquidora.

**DENTS NETES,
BLANQUES I
BRILLANTS**

Demani consell farmacèutic.